

מאור פנים

חברותא לשולחן המשפחה

שאלת פתיחה לשיח המשותף:

מעניין, כשלומדים: לדעת שהתורה מלמדת ולא מתארת
• ולעניין. כשלומדים: חשוב לדייק להבין על מה ולמה.
@ מומלץ לשתף הלאה.

"כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד..." על מה בדיוק זה נאמר?

הפרשה מלמדת – ולא רק מתארת – את מסעם של בני ישראל בהיותם במדבר במשך ארבעים שנה. המון עם של כמעט שניים וחצי מיליון, צועדים במסעם במראה מאורגן להפליא, מסודרים לפי מחנות וקבוצות שבטים, כשהם מסומנים כל שבט וכל קבוצת ארבעה שבטים בדגל שמייוחד להם. במסגרת של מחנה ישראל, ובתוכם מחנה הכהנים והלוויים, ובתוכם באמצע מחנה הקדושה עם ארון הקודש ומשכן-הקודש.

עוד לימוד מיוחד מובא בפרשה – ולא רק כתיאור מצב – על הליווי שהיה קבוע בשני עמודים הנמצאים ומסמנים את תנועת המסע: ביום - עם עמוד הענן, ובלילה עם עמוד האש. כאשר שני העמודים מתחלפים ביניהם: כאשר ביום - עמוד הענן נמצא לפני המחנה, אז עמוד האש מתמקם מאחורי המחנה, ובלילה – עמוד האש מגיע לפני המחנה, ועמוד הענן מתמקם מאחוריהם.

תשעה פסוקים מרוכזים בפרשה המפרטים וחוזרים ומבהירים את התנהלות שני העננים. ועל כל זה נאמר הפסוק: "כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד, הָעֵנָן יִכָּסֶנּוּ וּמִרְאֵה אֵשׁ לַיְלָה". ברור כי הפסוק איננו בא כהוראה לדורות שכך יהיה "תמיד", כי כל ענין שני העמודים היה נס זמני לתקופת המסע במדבר בלבד. אם כן, מה הכוונה "תמיד"? המפרשים מסבירים שהמשמעות היא רק ללמד שכך היה המצב קבוע. המלה "תמיד" מלמדת על מנהג קבוע כל זמן שנסעו במדבר. ומתוך כל הפירוט בפסוקי הפרשה, שכך היה המנהג מתמיד בכל יום ערב ובוקר – לשם מה היה צורך לתורה עוד להדגיש: "כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד"? נלמד כי החידוש באמירה זו, קשור עם האמור בהמשך "על ה' יסעו בני ישראל, ועל פי ה' יחנו". ועוד בהמשך: "ושמרו בני ישראל את משמרת ה'..."
וחוזרת הוראה זו עוד כמה וכמה פעמים.

ללמד על השגחת ה' שהתמידה על עם ישראל, להוביל את מסעם כשהם מוגנים מפגעי טבע העולם והמדבר. ולא עמוד הענן כשלעצמו, ולא עמוד האש בכוחו, והם רק סמלים חיצוניים כמראה טבעי לעיני העם – ומה שהוביל ומה שהגן על בני ישראל הייתה אך ורק השגחת ה'. גם כשרצו ישראל לנוע, שמרו "את משמרת ה' ולא יסעו", עד השינוי בהופעת כבוד שכנת ה' "על פי ה'" במראה העננים. ודווקא על זה נאמר: "כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד"!

פרשת השבוע
בהעלותך
כאשר שעולים
לא מתרכזים
בדריכה למטה
אלא במאמץ
להרים
למעלה

זמן איכות

התבוננות רעיונית

שאלה

שמזמינה להתבוננות מה הטענה בפרשה?

בפרשה נלמד על אנשים ש"היו טמאים לנפש", והפסידו את שותפותם בקרבן פסח בזמנו. הם פונים אל משה וטוענים: "לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת קִרְבִּי יְהוָה בְּמַעַדְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". והטענה שלהם לא ברורה: הרי הם טמאים, וכל מי שטמא בעניין כזה אסור להשתתף בקרבן פסח! אמנם הם מביעים את רצונם כן לזכות להשתתף – אבל זה לא מתאפשר? גם רצון לא יכול לגרום שיהיה מותר בניגוד להלכה להקריב כשהם טמאים? גם התשובה דורשת התבוננות: משה הודיע להם כי יתאפשר להם להקריב ב"פסח שני" בחודש הבא. והרי זה לא הזמן? מה התועלת בהקרבת קרבן שלא בזמן הנכון שקבוע במצוות הקרבן? נעיין ונחפש תשובה.

זמני השבת במיקום מושב מאור

כניסת חג 19:10

צאת שבת

מעניין בווצאפ

מהורים שבקשו "אם אפשר בבקשה

לפרסם" | פרסמתי

הועברה
משחקי הכדורגל במגרש במהלך השבת הפכו לאחרונה לשכיחים מאד.. לענ"ד דבר זה איננו ראוי ופוגע בקדושת השבת ביישובנו היקר.. יתכן וניתן למצוא היתרים הלכתיים כאלה ואחרים אבל משחק אמיתי עם חוקים במגרש ספורט נחשב "עובדין דחול" ולא חושב שיש מי שמתיר..
לנו כהורים יש את היכולת לחזק כל אחד בביתו, וב"ה נזכה לרומם את אווירת הקודש ביישובנו הנפלא!
✓ 20:48

משהו טוב קורה

מטפסים בהר ממשיכים למעלה

**מעמד הר סיני
לא היה פסגת המסע
של עם ישראל,
הוא היה רק הפתיח
שכוון אותם לחיים נכונים.
והעם המשיך הלאה
והגיע אל הר המוריה
וכך המסע-האישי נמשך
מחג השבועות בכל שנה
קדימה בהצלחה ולמעלה**

רשו"ת הציבור. במענה לפנייתך..

האם צריך לטבול... |

שאלה: קניתי כלי אחד שמיועד לאחסון של פירות או ירקות שהם קרים בלבד. הכלי הוא ממתכת. האם צריכים לטבול אותו? אם כן האם עם ברכה רגילה

תשובה:

- א. **אכן כן.** כל כלי מאכל או משקה, שנקנה מבעלות נוכרי והוא עשוי ממתכת או מזכוכית – צריכים לטבול את הכלי עם ברכה במקווה מיוחד לכלים.
- ב. **לשים לב לפני הטבלת הכלי,** להסיר כל מדבקה שמיועדת להסרה או לכלוך שדבוק בכלי, הם נחשבים חציצה ומעכבים טבילה.

שבת בר-מצווה |

שאלה: שאלה אולי פשוטה אבל להיות בטוחים מתי היא שבת בר-מצווה? האם השבת לפני התאריך או אחרי? והבנו שאפשר לדחות את האירוע האם זה בסדר??

תשובה:

- א. **הבן בר המצווה נחשב ביום שמלאו לו 13 שנים ועוד אחד,** דהיינו למחרת תאריך ההולדת אזי הוא נחשב שמלאו לו השנים ומהיום שאחרי הוא בוגר לזכות ולחובה.
- ב. **וכך גם לגבי הבת,** ביום שלמחרת התאריך בו מלאו לה 12 שנים.
- ג. **החשוב ביותר הוא לשמח אותם ביום הזה:** 12 יום אחד - הבת, 13 יום אחד - הבן. לשמח - זה היחס של ההורים והמשפחה, ולא בהכרח האירוע שעשוי להידחות מסיבות משפחתיות.
- ד. **שבת בר מצוה – נקבעת לאחר שמלאו לו השנים,** והיא השבת שתבוא לאחר היום של 13 יום אחד.
- ה. **כמובן שרצוי להשתדל שחגיגת המצווה תהיה באותו היום,** ושבת הבר מצווה תהיה בסוף אותו השבוע, אך ניתן להתחשב באילוצים הכרחיים - ולא להקדים – אלא רק לדחות את אירוע השמחה לימים הבאים.

שְׁלָנוּ הַיְלָדִים בְּמוֹשָׁב מְאוֹר

מְאוֹרֵי

שלום
חמודים,

זה הריבוע "שלנו" – עבורכם. נלמד יחד בפרשה, נעשיר את עצמנו במושג, ונשתתף בחידה והפתעה. יחד עם ההורים, המשפחה, או בחברותא.

לבקש רשות | קשור עם השבוע - ואנחנו נזכה ונלמד מזה לקחים טובים. בפרשה למדים שהיו שני עננים שהובילו את עם ישראל, כשנסעו במדבר ארבעים שנה: ביום היה מוביל אותם עמוד הענן, ובלילה הוביל אותם עמוד האש. ובאמת המסע של הצעידה או החניה נקבעו כאמור כמה וכמה פעמים, אך ורק "על פי ה'" [מי ידע כמה פעמים מוזכרים המלים הללו בפרשה?...] חשוב שנלמד מזה, שלפעמים ההרגל גורם לנו לעשות משהו בבית, וכבר בלי לשאול ולא לברר ולא לבקש רשות. הרגל כזה של "מובן מאליי" – ולא תמיד זה נכון. הנכון הוא לפנות ולשאול ולבקש רשות מאבא או מאימא. גם בין אחים וחיות זה נכון, לא להתנהג כמובן מאליי, אלא לברר ולוודא שהם מסכימים שאתה או את תיקחו או תעשו.

בשבת תהילים חוג ילדים
כולם באים וגם נהנים
13:00 | בבית הכנסת היכל-משה

משימת השבוע. שתפו @
האם תדע במהירות לענות:
מהו ה"חג" הבא במעגל השנה?